

तद्विपरीतानि विरुध्यन्ते, सामान्यान् त्वसमुदाचरद्
पाणि अतिशयैः समुदाचरद्भिः सहाविरोधात् प्रवर्त्तन्ते
इति । ननु गृह्योपेतत्वापि विषयसुखस्य कुतः स्वाभा-
विकी दुःखतेत्यत आह एवमेव इति उपादानाभेदा-
उपादानात्मकत्वाच्चोपादेयस्याप्यभेद इत्यर्थः । तत्किमिदा-
नीमात्यन्तिकमेव तादात्म्यं तथा च बुद्धिव्यपदेशभेदो
न कल्पते इत्यत आह गुणप्रधानेति सामान्यतात्मना
गुणभावोऽतिशयात्मना च प्राधान्यं तस्मादुपाधितः
स्वभावतश्च दुःखमेव सर्वं विवेकिन इति वाचं विवरणम्
गुणसङ्ग पुं गुणेषु गुणकार्येषु सुखदुःखादिषु सङ्गः । सुखा-
द्यासङ्गौ “कारणं गुणसङ्गोऽस्य” गीता ।

गुणसंख्यायान न० गुणाः संख्यायन्तेऽनेन सस्-ख्या
करणे ल्युट् इत० । संख्यप्रातल्लयास्ते ।

गुणसम्पूढ ति० गुणैः सम्पूढः । गुणकार्यदेहादिष्वाम्ना-
भिमानवति । “प्रकृतेर्गुणसम्पूढाः सज्जन्ते गुणकर्मसु”
गीता ।

गुणसागर पुं गुणानां सागर इवाधारः । चतुर्थे खे ? अ-
स्मिन् शब्दच० । २ बुद्धभेदे त्रिका० २ गुणाधारे च । शब्दक०
अस्य अत्रार्थे लिङिङ्गोक्तः प्रामादिकी सागरशब्दस्य
नियतलिङ्गत्वात् “इन्द्रतत्पुरुषयोः” पा० सूत्रेण विशेषं
विना उत्तरपदलिङ्गस्य नियमनात् ।

गुणास्त्री गुणोऽस्यस्याः अच् । १ दूर्वायां २ मांसरोहिण्याञ्च
राजनि० । तयोर्वक्तव्यमन्वाचत्वात् ।

गुणाकार पुं इत० । १ बुद्धभेदे शब्दर० २ गुणयुक्ते च
“तपस्वभिरतस्याय तस्य पुत्रो गुणाकारः । सत्यवान् नाम
देवर्षे !” भा० व० सावितृपुराणान्ते । गुणसागरशब्दोक्त-
हेतुना शब्दक० अस्य लिङिङ्गोक्तः प्रामादिकी ।

गुणाद्य लि० गुणैराट्टः । सङ्गुणयुक्ते ।

गुणातीत पुं गुणान् सत्त्वादिगुणधर्मात् सुखदुःखादीन्-
तीतः । १ परमेष्ठिने स्थितप्रज्ञे २ आत्मज्ञे च । गुणातीत-
ताकारणसहितं तल्लक्षणसङ्गतं गीतायां यथा

“गुणानेतानतीत्य तीन् देही देहसङ्घयान् ।
जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमनुते । अर्जुन उवाच ।
कैर्लिङ्गैस्त्रीन् गुणानेतानतीतो भवति प्रभो ! । किमा-
चारः कथं चैतांस्त्रीन् गुणानतिवर्त्तते । श्रीमदवा-
नुवाच । प्रकाशञ्च प्रवृत्तिञ्च मोहमेव च पाण्डव ! ।
न ह्येति संप्रवृत्तानि निवृत्तानि न काङ्क्षति । उदासी-
नवदासीनोगुणैर्यो न विचाल्यते । गुणा वर्त्तन्त इत्येवं

योऽवतिष्ठति नेङ्गते । समदुःखसुखः स्वस्थः समलोद्वाह-
काञ्चनः । तस्य प्रियाऽप्रियो धीरस्तुत्यनिन्दात्मसंस्तुतिः ।
मानापमानयोस्तुत्यस्तुत्यो भित्तिरिपक्षयोः । सर्वारम्भ-
परित्यागी गुणातीतः स उच्यते । साञ्च योऽभ्यभि-
चारेण भक्तियोगेन सेवते । स गुणान् समतीत्यैतान्
ब्रह्मभूयाय कल्पते” ।

गुणादि “गुणादयोऽवयवाः” । (“अवयववाचिनः
परे गुणादयोनान्नोदात्ताः”) पा० सूत्रविहितान्नो-
दात्तानिषेधनिमित्ते ? शब्दगणे । स च गुण “गुण
अक्षर, अध्याय सूक्तकन्दस्मान्” । २ गुणकर्मजाति-
समवायविशेषाभावेण “गुणादिर्निगुणक्रियः” भाषा० ।

गुणान्वित लि० इत० । १ विवेकवैराग्योपरमादिभिर्भोचो-
“पायैरन्विते” “प्रक्षोणदोषाय गुणान्विताय” वेदा० सा०
२ गुणयुक्ते च । [चारा० ।

गुणिका स्त्री गुण इन् स्वार्थे क । मूनाङ्गे उच्चूनदेहे
गुणित लि० गुण-आच्चेडने कर्मणि क्त । १ आहते ताडिते
प्रुरिते अमरः । “इष्टकृतिरष्टगुणिता व्येका दलितता
विभाजितेष्टेन” लीला० ।

गुणिन् लि० गुण+अस्तप्रचं इनि । गुणयुक्ते “गुणिगण-
गणनारम्भे न पतति कठिनी ससम्भ्रमा यस्य” हितो० ।

गुणीभूत लि० अगुणः गुणः भूतः गुण+चि+भू-क्त । अ-
प्रधानीभूते “गुणीभूता गुणाः सर्वे तिष्ठन्ति हि पराक्रमे”
भा० सं० १५ अ० । चतुर्थे कृतादित्वात् समासे उक्तार्धत्वात्
ततो न चिः । तेन गुणभूतोऽप्यत्र । “गुणभूतैरवयवैः
समूहः क्रमजन्मनाम् । बुद्ध्या प्रकल्पिताऽभेदः क्रियेति
अपदिश्यते” हरिः ।

गुणीभूतव्यङ्ग्य न० गुणीभूतं व्यङ्ग्यं यत् । काव्यभेदे
तल्लक्षणाभेदादि सा० द० उक्तं यथा

“अपरन्तु गुणीभूतव्यङ्ग्यं वाच्यादनुत्तमे व्यङ्ग्ये । अपरं
काव्यं अनुत्तमत्वम् न्यूनतया साध्येन च संभवति । तत्र
स्यादितराङ्गः । काकाचिप्रश्नश्च वाच्यसिद्धाङ्गमृ३ संदिग्ध-
प्राधान्यं ४ तल्यप्राधान्यं ५ सस्फुटं ६ मगूढम् ७ । व्यङ्ग्यासुन्द-
रत्वेवं भेदास्तस्योदिता अष्टौ । इतरस्य रसादेरङ्गं
रसादि व्यङ्ग्यं यथा । “अयं स रसनोत्कर्षी पीनस्तन-
विमर्द्दनः । नाभ्युज्जघनस्पर्शी नीवीविम्रः सनः करः” ।
अत्र शृङ्गारः करुणस्याङ्गम् । “मानोद्धतां प्रणयिनी
मनुनेतुकामस्त्वयै न्यसागररवोदगतकर्षतरपः । हाहा
कथं नु भवतोरिपराजधानीप्रासादस्तन्तिषु तिष्ठति